

* Se v. 4: **Jørgen Løvland** sa da krigen kom i 1914: ”Gud hjelpe, dei hev mista vitet og Vår Herre”. Og **Ludvig Hope** sa i april 1940: Like brått som uventa kom stormen over oss. No er me og kome under dømen, og eg trur straffa vert hard og lang”.

Jørgen Høgetveit

Lysene slukkes nå over Europa

«Lysene slukkes nå over Europa»,
ød'lagt til grunnen - rettferdighets verk.
Sprengt er nå freden - bygget av troen
murer av samhold som gjorde den sterk.

Bibelens budskap er plukket i stykker,
innbilsk, hovmodig av menneskemakt,
Barna får stener og døende giften,
borte er brødet og vintreets saft.

Vend da tilbake ò arme fortapte,
vend dog tilbake til Fredsfyrstens hus
det som Han skapte - den evige bolig,
full av forsoning og lovsangens brus.

Utgitt av AKF/Krossen Media Pb. 196, 4734 Evje Tlf.: 47-379-31053 faks: 47-379-30157 e-mail: akf-
evje@online.no no 2010 ©Tillatt gjengivelse kun uten forandringer og klar henvisning til kilden.

Kanskje skal lyset flamme her nordfra
himmelens nordlys i natten gir tro,
at det fra himlen -og kampen kan komme,
lys fra det høye som sjelen gir ro.
Koklebygda april 2000 J.H.

(Diktet ble skrevet til stormøtet i Alta hvor flere av oss
talte til støtte for Lyngmo og Thorsen og deres kamp i
DNK. Bakgrunnen var også at de lutherske kirker har
gitt opp rettferdiggjørelseslæren overfor katolikkene -
selve hjertesaken i protestantismen og vekkelsesarven.
Man øyner et håp i kampen som foregår i Nordlysets
land, blant de gamle lutherske bevegelsene på Nordka-
lotten.

Første linje er en lett omskrevet uttalelse etter den
britiske utenriksminister da han skuet ut over Europa
før 1914.)

Kampsang for korset og Norges kristenarv.

Løft korsets fane høyt

Melodi og tekst Jørgen Høgetveit

$\text{♩} = 90$

The image shows a musical score for four voices: Soprano, Alto, Tenor, and Bass. The score is in 4/4 time with a tempo of 90 beats per minute. The key signature is one sharp (F#). The lyrics are written below the vocal lines, and guitar chords are indicated below the Soprano and Alto lines. The lyrics are: "Løft flag - get høyt det gaml - e kor - sets fa - ne Så fritt det vai - er ov - er Nor - ges land I rødt og blått og ren - hets far - ge I grøn - ne li - er ov - er vår - blått vann".

Løft flagget høyt -
det gamle korsets fane
Så fritt det vaier -
over Norges land.
I rødt og blått
og renhets farge
I grønne lier—
over vårblått vann

Fra fjord til fjell -
vår frihetsjubel toner
Et Ja, - vi elsker dette
fedreland
Hvor fedrene
ga frihetslover
Et Grunnlovsværn -
om kvinne og om mann.

var deres store talerør, og disse tre var spydspissen i kampen for det nye samfunn. De ble kraftig inspirert av marxistene Erling Falk, M. Tranmæl m.fl. Fra Europa kom Wilhelm Reich, elev av Freud, den frafalne jøden på ville veier med sine seksualteorier. Han ble vel mottatt hos intelligentiaen i Oslo, spesielt Sigurd Hoel som hadde 500 t. i terapi hos han, men også av mange andre med makt. Dette førte til ekstrem "frisluppen" og kristendomshatende kultur — som fornyet og spredde seg videre med 68-erne etter krigen — hvor altså Øverland var en sverddrager for dem mot kristendommen.

Det er tragisk å lese et av versene også fra "De hundrede fioliner": For jeg er arm og ensom, Ensom på alle veier, Og fire falske toner Er alt min fløyte eier." Tilværelsen synes preget av ensomhet, angst og lengsel etter sann kjærlighet. Diktet om munken Berthold Schwarz sier nok mye om A.Ø. når han skriver: "Hele vårt liv var vår lengsel. Vi trodde timen var nær: Snart skulle Sønnen komme igjen, og grunne et rike her. Løgn var dette hans løfte, løgn er hele vår viden. Tretten sekler er rundet hen, og ingen har sett ham siden!" (Han synes å ha hatt 1.Pet. 3,3-4 i tankene. Han las mye i Bibelen for å kunne kommunisere med folket) Så gir B.S. seg over til materialismen og finner opp svartkruttet og sier: "Nå vil jeg søke i helvedes dyp, hva ingen fant i det høye". Man undres om ikke dette også er noe av A.Ø. livskonklusjon når han kunne produsere noe så brutalt som det nevnte dikt og foredrag?

6. Romsdal Sogelag 1998.

Opprørerne har nå maktet å ødelegge mye av den kristne norske kultur og viktige institusjoner som kirke og skole som bygde landet vårt i det nittende århundre. En kultur som nå også har trengt langt inn i lekmannskristendommen. Bibel og Grunnlov var det norske folks to "øyenstener" sa O.G. Ueland. Harde angrep settes nå inn mot disse og andre viktige verdier som bygde landet, bl.a. vårt korsmerkede flagg. Dette er litt av bakgrunnen for diktene: "**Lysene slukkes nå over Europa**" og "**Løft flagget høyt - det korsets fane.**" tidligere trykket i LYS. **Det et på høy tid å gå til motangrep i bønn og arbeid før kristenarven bare er ruiner.**

Så vet vi ikke ganske sikkert –
hva skapte dette innestengte sprenge sinn
Du så så mangt av smått og ondt i tiden
som stengte vei for saligheten din

For ondskapen i eget og vår nabos hjerte
er roten til så mye bitter kamp og strid
Der roper mange små i ensomhetens smerte
på Han du så i fengslets hårde tid

Du skulle som den store formfullendte dikter
ha vist ditt folk i ord hvor sannhetsveien går
Men dette maktet ei ditt arme hjerte
for Gud alene over Sannhets Ordet rår

Nå hviler asken din på Frelsens gravlund
innviet jord tok mot din ville tross
Ditt liv var gjennomført og kampfylt
men ga oss liten hjelp mot verdens store foss. J.H.

Bakgrunn:

1. ”Han som skal komme” dikt skrevet i Sachsenhausen. En Kristusvisjon.
2. Åpningsdiktet i ”Den ensomme fest”, som begynner slik: ”En vår skal endog det ensomste hjerte eie. En stjerne skal våke over de mørkeste veie.”
3. Forsoningsbudskapet i ”Jul i Sachsenhausen” og mannen fra Telavåg som hadde fått nok ved å miste mange av sine, og nå ikke orket å hate mer.
4. Div stoff fra internett på søk etter Arnulf Øverland.
5. Marx, Freud og ikke minst Darwin laget jordskjelv i intelligentiaen, særlig i hovedstaden. Ledende i Norge i mellomkrigstiden var Helge Krog, Sigurd Hoel og Arnulf Øverland. Dagbladet og Arbeiderbladet

Et frihetsverk -
med Kristus i vår midte,
En evangelisk arv -
og Guds verdi.
Et ordnet liv -
i helg og virke,
en velstand
ingen drømmer tør utsi.

For dette -
og for sjelens store frelse
I dag vi takker
Han som ga oss alt:
Frihet med korset Sitt
har vunnet,
og blodet rødt
i flagget vårt har malt.

Noteutskrift og utlegging for flere stemmer av Sondre Olsen

Litt bakgrunnsstoff for sang- en

Tanken om å stryke kristenkorset av vårt norske flagg har lenge ligget og ulmet i vårt folk — lenge før 1940. En som formulerte det klart og tydelig, var dikteren Arnulf Øverland i diktet: ”Stryk kristenkorset av ditt flagg, og heis det rødt og rent. La ingen by deg det bedrag — at frelsen er født.” Andre har dikt i samme gaten bl.a. Ibsen i diktet til revolusjonstalere.

Nå har sekstiåttene fortsatt et målrettet angrep på både kristendommen, Grunnloven og signalisert at vårt korsmerkede flagg skal endres sammen med mange av våre kjære nasjonalsanger og salmer. Vi vil gjerne være med å tenne en motild i sang og budskap ellers.

I AKF tok vi et oppgjør med A. Øverland i Morsdagsheftet 2009, hvor vi bl.a. fortalte følgende:

Arnulf Øverlands mor, Hanna, var bondejente fra Romsdalen. Hennes

mor, Larina, var søster av min oldefar Endre Risen. A. Øverland (f.27.4.-1889 d. 25.3.1968) blir derfor tremenning til min mor (f. Riise fra Marstein i Romsdal). Bestefar het Lars E. Rise. Mor fortalte oss noen ganger om A.Ø. — som før ble regnet for litt nær slekt. Hanna ble gift (1880) med en skipsmaskinist i Kristiansund. De flyttet senere til Bergen. Faren var mye på sjøen og døde (1906) tidlig. Moren var en meget ressurssterk kvinne som betydde mye for Arnulf og hans to brødre. Han ble sterkt knyttet til moren. Mormoren betydde også mye, og han sørget dypt da hun døde. Det lille diktet han skrev forteller om det: **”De grov et hull i jorden, I dyp, sort jord. De senket ned i en kiste Min mors mor. Hun var min beste venn, Hun var så stor og trygg. Hos henne kunne jeg gråte, Når jeg hadde vært stygg.”** —>

I Oslo arbeidet hun under fattige kår for seg og barna. Det sies at hun sa at ”guttene hennes skulle sitte i karjolen og ikke stå med lua i handa.” Min bestefar tok toget til Oslo noen ganger for behandling på Riksen. Han bodde hos sønnen Ole Riise, men besøkte Hanna — og fortalte at hun hadde så lite kjøkken at det var som ”spisskammerset heime”. Bestefar som var klokker og skolelærer, uttalte om Arnulf at han ”kunne ikkje noko mæ han Arnulf.” I Åndalsnes ble han bedt om å skrive under et protestskriv om noe Øverland hadde skrevet om kristendom og samfunn. **”I kan vel det, sa han, ”men det æ no tjukkaste slekta.”**

Da mor begynte på Menighetssøsterhjemmet i tredveåra — ba bestefar henne å gå innom og hilse til Arnulf. Men mor orket aldri det — for da var han inne i sine verste opprør med diktet: ”Stryk kristenkorset av ditt flagg og heis det rødt og rent. La ingen by deg det bedrag at Frelseren er født.” I 1933 holdt han sitt flammende foredrag: ”Kristendommen, den tiende landeplage” i Studentersamfunnet. Hallesby sørget for anmeldelse, og rettssak ble det, men Øverland ble frikjent. At han nå skal inn i den nye salmeboka, synes mer enn merkelig. Nå som Øverlands tanker om å stryke korsmerket av det norske flagget igjen er aktuell politikk, er tiden inne til at han bør få et tilsvarende på sitt eget lyriske språk. Radikalernes angrep på vår gamle norske kristenarv som vi ikke for noen pris vil miste. Også Øverland begynte å nærme seg arven da avgrunnskrefteene — nasjonal-sosialismen — sendte han til Sachsenhausens mørke i Tyskland. Diktene hans var med å styrke kampviljen i krigstiden i Norge!

Det sies du var sann og rak i ryggen
da du sto opp mot falskhet, hykleri
Du reiste deg mot gudlighet i opprør
og bittert hånte troens gode strid.

Du kalte kristendommen for en landeplage
du hånte Gud og troens barn med Ham
Du undertrykte troens barn med ordet
du hadde makt i det - og holdt din dom

Du ville stryke korsets gode merke
i Norges ånd og av vårt norske flagg
Så skulle hedenskapets Røde stjerne
oss lede fram til salige ”Mot dag”

Ditt Gudshat førte krigen til vår midte
som mange samfunns fedre sa *
Du trodde det var kapitalen, makt og ære
og skjønnte ei hvor krigen kom i fra

Du stred for talemål, ei Norges tale
den tunge som bar åndsarven for oss
Du talte bymålet og svingte piskene
urbant formørket i din bitre tross

Så endte du i Sachsenhausens mørke
og tonen mildnet for en liten stund
Du lyttet til en røst du mente kommer
”Han som skal komme” trøstet ånd
og munn

Så fikk du friheten og fred tilbake
men ennå hørte du ei rett på Ham
Som ville gi deg evighet til eie
og gjøre deg i sannhet Sann

For sannheten er ikke bare beiske piller
men kjærlighet fra evighetens gode Gud
Den som i ydmykhet får denne sannhet
han tjener nesten - kledd i kongeskud.

Du var så nær - da du ei priste hatet
men mænte oss å tilgi onde hånd
Å jage rovdyrsinnet hardt tilbake
å bygge hjem og fred med godhets ånd